

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี

Legal Issues Related to Prostitution

ณัฐวุฒิ คงไ้¹

Nattawut Kongkai¹

Received: Nov 19, 2021 Revised: Feb 4, 2022 Accepted: Feb 17, 2022

¹ อาจารย์., คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000

¹ Lecturer., Faculty of Law, Thaksin University, Songkhla, 90000, Thailand.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎีการค้าประเวณี (2) ศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี (3) วิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศและเสนอแนวทางแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในประเทศไทย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยจากเอกสาร ข้อมูล ที่ทำการศึกษทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ โดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ ทั่วบทความ ตำรา บทความ ระเบียบวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษาพบว่า (1) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในประเทศไทยยังบัญญัติให้การค้าประเวณีเป็นความผิด อันทำให้การค้าประเวณียังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม (2) ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย ทั้งเรื่องที่รัฐไม่สามารถควบคุมดูแลผู้ค้าประเวณี เรื่องสุขภาพอนามัยของผู้ค้าประเวณี เรื่องความปลอดภัยในชีวิตร่างกายของผู้ค้าประเวณี รวมถึงการที่ผู้ค้าประเวณีถูกเอาเปรียบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (3) แม้จะมีกฎหมายบัญญัติให้การค้าประเวณีเป็นความผิด แต่ก็ยังมีการค้าประเวณีกันอย่างแพร่หลาย ดังนั้นผู้ศึกษาเห็นว่าควรกำหนดให้การค้าประเวณีในประเทศไทยเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดยการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี เพื่อให้ผู้ค้าประเวณีมีสิทธิต่าง ๆ จากรัฐ และรัฐเองก็สามารถควบคุมดูแลผู้ค้าประเวณีในด้านต่าง ๆ และเป็นการแก้ปัญหาการแสวงหาประโยชน์อันมิชอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐกับผู้ค้าประเวณีได้อีกทางหนึ่ง

คำสำคัญ: โสเภณี การค้าประเวณี มาตรการทางกฎหมาย

Abstract

Independent study on The Legal issues related to prostitution objective is to (1) study the background, concepts, theories of prostitution. (2) And study legal measures related to prostitution (3) To analyze legal problems relating to prostitution By studying and comparing the laws of foreign countries and proposing solutions to the law on prostitution in Thailand

This independent study is a qualitative research. By researching from data documents studied both in Thailand and abroad Doe gathers information from books, journals, publications, laws, textbooks, articles, relevant procedures and information on the internet.

The results showed that (1) The law relating to prostitution in Thailand also prescribes prostitution. Which makes prostitution still not acceptable in society (2) Causing many following problems Including the matter that the state cannot control prostitution Health issues of prostitution Security issues in prostitution Including the prostitution being exploited by government (3) officials Despite the law prescribing prostitution is an offense But prostitution is still widespread Therefore, the study agreed that prostitution in Thailand is legal under the conditions stipulated by law. By amending the law on prostitution So that prostitution has various rights from the state And the state can control the prostitution in various ways and also solve the problem of illegal exploitation of government officials and prostitution.

Keywords: courtesan, Prostitution, Legal measures

บทนำ (Introduction)

จากสภาพเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ ส่งผลกระทบทางด้านสังคม เกิดการแสวงหาผลประโยชน์ทำให้คนในสังคมมีค่านิยมในการบริโภคทางวัตถุเพิ่มมากขึ้นและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงเข้าสู่กระบวนการอาชีพที่เรียกว่าการค้าประเวณี สาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงเข้าสู่อาชีพการค้าประเวณีมีหลายอย่าง เช่น สภาพครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ฐานะทางเศรษฐกิจที่ยากจน [1] เป็นต้น

ประเทศไทยยังถูกจำกัดในแง่ของกฎหมายและวัฒนธรรม ประเพณีที่ตีสั่งสังคมจึงไม่ยอมรับอาชีพการค้าประเวณีส่วนด้านของด้านกฎหมายมีบทบัญญัติของกฎหมายหลายฉบับที่ออกมาเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี แต่เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่าแม้จะมีกฎหมายดังกล่าว ปัจจุบันประเทศไทยก็ยังมีลักลอบค้าประเวณีที่ผิดกฎหมายเป็นจำนวนมากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.2540 และ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่ก็ไม่สามารถทำให้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีลดลงได้แต่อย่างใด [2] ถึงแม้พระราชบัญญัติฯ จะมีการกำหนดบทลงโทษบุคคลทั้งหมดที่มีส่วนร่วมในการค้าประเวณีก็ตาม แต่กฎหมายนี้กลับประสบความสำเร็จล้มเหลวในการแก้ปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทย สาเหตุเนื่องมาจากการขาดการบังคับใช้อย่างจริงจัง ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัตินี้มีขึ้นเพื่อเอาผิดกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการค้าประเวณี แต่ปัญหาการถูกบังคับให้ค้าประเวณีและการเปิดบริการของสถานค้าประเวณีก็ไม่ได้ได้รับการเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ดังนั้นข้อบกพร่องจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวกฎหมายแต่อยู่ที่การขาดการบังคับใช้โดยเห็นได้จากธุรกิจการค้าประเวณีนับวันจะมีความสำคัญและทวีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคม

นับแต่ที่รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน จำนวนผู้ค้าประเวณีทั่วประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และสถานค้าประเวณีทั่วประเทศได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นกว่าหนึ่งเท่าตัว นอกจากนี้ยังมีสถานค้าประเวณีและผู้ค้าประเวณีอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถสำรวจได้ จากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องของธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมนี้เอง ส่งผลให้เกิดคำถามว่ากฎหมายการค้าประเวณีที่ประเทศไทยใช้อยู่ในปัจจุบันสามารถควบคุมและแก้ไขปัญหาธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมได้จริงหรือไม่ และหากกฎหมายการค้าประเวณีของไทยปัจจุบันไม่สามารถแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

ได้แล้ว มีวิธีอื่นใดบ้างที่สามารถแก้ไขปัญหาค้าประเพณีที่เหมาะสมกับสภาวะสังคมไทยในปัจจุบัน แต่เมื่อพิจารณาสภาพความเป็นจริงแล้วจะเห็นได้ว่าอาชีพโสเภณีและการค้าประเพณีมีอยู่และซื้อขายกันอย่างกว้างขวาง ธุรกิจบริการทางเพศถือว่าเป็นธุรกิจใต้ดินที่มีมูลค่าสูง เมื่อกฎหมายที่มีอยู่ไม่สามารถทำให้การค้าประเพณีหมดไปจากสังคมไทยได้ รัฐจึงควรหันมาปรับแก้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเพณีให้อยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องตามกฎหมายภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เช่น การจัดเก็บภาษีสถานบริการที่มีการค้าประเพณีจะทำให้รัฐมีรายได้เข้าประเทศมหาศาล ซึ่งจะสามารถนำไปใช้บริหารหรือพัฒนาประเทศในส่วนอื่นได้และเมื่อมีการประกอบอาชีพการค้าประเพณีอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ปัญหาแรงงานหญิงในภาคการค้าประเพณีจำเป็นต้องมีมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานเสมือนกับแรงงานหญิงในภาคธุรกิจอื่น ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของระยะเวลาการทำงานทั้งสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ที่แรงงานในภาคการค้าประเพณีควรได้รับเหมือนเช่นอาชีพอื่น ๆ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน รวมถึงการดูแลสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบการค้าประเพณีด้วย [3]

การค้าประเพณีเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดที่มีอัตราการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างสูง ส่งผลให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวกับการค้าประเพณี และมีผู้หญิงมาทำอาชีพนี้เป็นจำนวนมาก จากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ทำการศึกษามาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการค้าประเพณี เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงหรือแก้ไขกฎหมายในส่วนของการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเพณีรวมถึงการคุ้มครองแรงงานในภาคของการค้าประเพณี จึงจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าอิสระในเรื่องปัญหาการค้าประเพณีในประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective)

1. เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ลักษณะรูปแบบของการค้าประเพณี
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเพณี
3. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการค้าประเพณีเปรียบเทียบกับกฎหมายไทยกับต่างประเทศ

ระเบียบวิธีการวิจัย (Methodology)

บทความวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการรวบรวมและค้นคว้าจากเอกสารและสื่อออนไลน์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ตำรา หนังสือ วารสาร

ตัวบทกฎหมาย พระราชบัญญัติ บทความ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการค้าประเวณีในอันที่จะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ นำมารวบรวมเพื่อให้ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะหาแนวทางแก้ไขกฎหมายต่อไป

ผลการวิจัย (Results)

1. เปรียบเทียบการค้าประเวณีตามกฎหมายไทยกับต่างประเทศ

1.1 เปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

กฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบัน แบ่งการประกอบธุรกิจการค้าประเวณี ออกเป็น 2 รูปแบบ [4] คือ

1.1.1 ธุรกิจสถานการค้าประเวณี ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของผู้อื่น เช่น ผู้ดูแลหรือผู้จัดการสถานการค้าประเวณี เจ้าของสถานการค้าประเวณี ฯลฯ และผู้ค้าประเวณีมีความผิดตามกฎหมาย แต่ผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีนั้นไม่มีความผิดตามกฎหมายเว้นแต่จะเป็นการใช้บริการผู้ค้าประเวณีที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในสถานการค้าประเวณีเท่านั้น

1.1.2 ธุรกิจตัวแทนเกี่ยวกับการค้าประเวณี ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของผู้อื่น เช่น ผู้ที่เป็นธุระจัดหาผู้ค้าประเวณี ผู้ที่ช่วยเหลือ ให้ความสะดวก หรือคุ้มครอง การค้าประเวณีของผู้อื่น ผู้ที่รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณีของผู้อื่น ผู้ที่จัดให้มีการค้าประเวณีระหว่างผู้ซึ่งค้าประเวณีกับผู้ใช้บริการ ฯลฯ มีความผิดตามกฎหมายส่วนกฎหมายของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ค้าประเวณี ค.ศ.2016 [5] กำหนดว่าสถานการค้าประเวณีต้องสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ ตำแหน่งที่ตั้งต้องเป็นไปตามที่ผู้ประกอบการได้แจ้งไว้ และอุปกรณ์และเงื่อนไขจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้กำหนดไว้ เพื่อปกป้องผู้ค้าประเวณีที่ถูกจ้างในอาชีพค้าประเวณี พนักงานอื่น ๆ และผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณี เพื่อปกป้องเยาวชน เพื่อปกป้องประชาชนผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นหรือประชาชนทั่วไปโดยส่วนรวม

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อย่างน้อยที่สุดสถานการค้าประเวณีจะต้องทำให้มั่นใจว่า 1) ห้องพักที่ใช้สำหรับการให้บริการทางเพศไม่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก 2) ห้องพักแต่ละห้องที่ใช้สำหรับการให้บริการทางเพศ มีระบบโทรศัพท์ฉุกเฉินที่เหมาะสม 3) ประตูของห้องพักแต่ละห้องที่ใช้สำหรับการให้บริการทางเพศ สามารถเปิดจากภายในได้เสมอ 4) สถานการค้าประเวณีมีเครื่องอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับสุขาภิบาลที่เพียงพอ สำหรับผู้ค้าประเวณี พนักงาน และผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณี 5) สถานการค้าประเวณีมีห้องพักผ่อนและห้องสนทนาที่เหมาะสม สำหรับผู้ค้า ประเวณีและพนักงาน 6) สถานการค้าประเวณีมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เก็บของซึ่งปิดได้เป็นรายบุคคล สำหรับทรัพย์สินส่วนบุคคล

ของผู้ค้าประเวณีและพนักงาน 7) ห้องที่ใช้สำหรับการให้บริการทางเพศ ต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นสถานที่นอนหลับหรือที่อยู่อาศัย

1.2 เปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศนิวซีแลนด์

กฎหมายของประเทศไทย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 9 และมาตรา 11 กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีของผู้อื่นมีความผิดตามกฎหมาย [6] กฎหมายประเทศนิวซีแลนด์คือ พระราชบัญญัติการปฏิรูปการค้าประเวณี 2003 (Prostitution Reform Act 2003) [7] ได้กำหนดให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมายและค้าประเวณีได้อย่างเปิดเผย ทั้งในสถานการณ์การค้าประเวณี หรือตามสถานที่สาธารณะ หรือบ้านของตนเอง หรือผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และผู้ค้าประเวณีมีสิทธิได้รับสวัสดิการสังคมและการบริการด้านสาธารณสุขเหมือนอาชีพอื่น ๆ ทั้งยังได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน โดยถือเป็นอาชีพที่สุจริตและเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยผู้ประกอบการกิจการค้าประเวณีต้องจดทะเบียนและมีข้อกำหนดผู้ค้าประเวณีที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี [8]

2. ปัญหาเรื่องโสเภณีไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน

จะเห็นได้ว่าอาชีพทูกอาชีพในประเทศไทยนี้ แรงงานหรือผู้ปฏิบัติงาน หรือลูกจ้าง ล้วนได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นอาชีพในภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม หรือแม้แต่องค์กรของรัฐบาล มีบรรทัดฐานของกฎหมายแรงงานรองรับไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการลางาน หยุดงาน การออกจากงาน สิทธิต่างๆ เช่น การลาเพื่ออุปสมบท การลาเพื่อคลอดบุตร เป็นต้น หรือแม้กระทั่งเรื่องค่าชดเชยต่างๆที่แรงงาน หรือผู้ปฏิบัติงาน หรือ ลูกจ้างจะได้รับ หากกรณีนายจ้างไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติไว้ นายจ้างก็ต้องมีความผิด และลูกจ้างก็สามารถได้รับการช่วยเหลือหรือเยียวยาจากรัฐได้

กรณีของแรงงานโสเภณีนั่น ถ้าเราจะเปรียบเทียบกันแล้วอาชีพโสเภณีถือเป็นแรงงานประเภทหนึ่งของประเทศไทย กล่าวคือ ถ้าโสเภณีที่อยู่ในสถานบริการ ไม่ว่าจะเป็น อาบอบนวด บาร์เบียร์ คาราโอเกะ เจ้าของสถานบริการเหล่านั้นถือเป็นนายจ้าง ผู้ควบคุม ผู้จ่ายเงินจ้างแก่แรงงานโสเภณีนั่น หากเกิดปัญหาขึ้นระหว่างการทำงานเจ้าของสถานบริการต้องเข้ามาดูแลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ในขณะที่แรงงานโสเภณีนั่นปฏิบัติงานอยู่

เนื่องจากประเทศไทยนั้นยังไม่มีกฎหมายที่รองรับอาชีพโสเภณี หรือ การค้าประเวณียังเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอยู่ แต่ข้อเท็จจริงแล้วการค้าประเวณีนั่นได้ทำกันอย่างแพร่หลายยากที่จะควบคุมแรงงานที่เป็นโสเภณีนั่นย่อมเกิดปัญหาในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นปัญหากับนายจ้างเอง หรือมีปัญหากับผู้ให้บริการ ในส่วนปัญหากับนายจ้างหรือเจ้าของสถานบริการประเภทต่าง ๆ นั้น การทำงานต้อง

ตกลงค่าแรงหรือสินจ้างกันเป็นจำนวนเงิน หากกรณีนายจ้างปฏิบัติตามข้อตกลงนั้นคงจะไม่มีปัญหาอะไร แต่หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตัวโสเภณินั้นเป็นการถูกเอาเปรียบจากการทำงาน หากเกิดกรณีเหล่านี้ขึ้น แรงงานโสเภณีก็นำไปเรียกร้อง หรือ ร้องเรียนได้ เนื่องจากการค้าประเวณีนั้นเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายมาตั้งแต่ต้น จุดนี้คือสิ่งที่หากไม่ปรับแก้กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี แรงงานโสเภณีก็นำไปเรียกร้องและไม่สามารถดำเนินการอย่างไรได้

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในส่วนของการคุ้มครองแรงงานที่เกี่ยวกับ สิทธิ ต่าง ๆ ที่แรงงานพึงจะได้รับจากรัฐ เช่น การเลิกจ้างไม่เป็นธรรม แรงงานมีสิทธิได้รับค่าชดเชยจากนายจ้าง กรณีที่เกิดปัญหาในแรงงานโสเภณีคือ การค้าประเวณีนั้น นายจ้างจะกำหนดหรือจ่ายค่าจ้างโดยพิจารณาจากรูปร่างหรือหน้าตาของโสเภณินั้น กรณีโสเภณีทำงานไประยะเวลาหนึ่งความเปลี่ยนแปลงของรูปร่างหน้าตา หรือ สรีระ อาจเกิดขึ้นได้ นายจ้างอาจใช้เหตุผลนี้เลิกจ้างโสเภณีอย่างกะทันหัน จนไม่สามารถทำให้โสเภณีได้หางานใหม่ได้ทัน ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หากเป็นแรงงานที่ถูกกฎหมายก็สามารถใช้เหตุแห่งการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมนี้ เรียกว่าชดเชยได้ แต่ในแรงงานโสเภณินั้น กฎหมายไม่ได้รองรับไว้ตั้งแต่แรก ทำให้พอเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นก็ไม่สามารถที่จะไปร้องเรียนหรือทำอย่างไรได้

ปัญหาที่สำคัญอีกอันหนึ่งแรงงานโสเภณีไม่สามารถกระทำได้นั้นเนื่องจากการค้าประเวณียังเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายในประเทศไทย คือ สิทธิการได้รับบริการและเข้าถึงประกันสังคม เป็นที่รู้กันว่าผู้ที่เป็นลูกจ้างไม่ว่าในหน่วยงานเอกชน หรือแม้แต่นายจ้างของรัฐบาลเองนั้น กฎหมายกำหนดให้แรงงานหรือลูกจ้างนั้นเข้าต้องมีประกันสังคมตามหลักเกณฑ์ของตนเอง การประกันตนตามหลักของการประกันสังคมนั้น หากเป็นลูกจ้างหรือพนักงาน ให้หน่วยงานนั้นจ่ายเงินส่วนหนึ่งเพื่อสมทบและอีกส่วนหนึ่งหักจากเงินเดือนของแรงงานหรือลูกจ้างตามอัตราส่วน และกฎหมายประกันสังคมได้กำหนดสิทธิที่ลูกจ้างหรือแรงงานที่จะได้รับ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในการเข้ารับรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐ สิทธิที่จะได้รับเงินเยียวยาในกรณีเสียชีวิต หรือสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลยามชราภาพตามที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าหากประเทศไทยยังถือว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย แต่ก็ไม่สามารถควบคุมการค้าประเวณีได้ โสเภณีผู้ที่ทำงานเหมือนแรงงานในอาชีพอื่นที่ถูกกฎหมายก็ยังคงไม่มีได้รับสิทธิต่างๆที่รัฐได้ให้ไว้ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในการเข้าถึงประกันสังคม สิทธิการเข้าถึงกฎหมายแรงงาน

3. ปัญหาเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้มีการค้าประเวณีได้อย่างเสรี จึงทำให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยก็ยังไม่สามารถทำให้การค้าประเวณีนั้นหมดไปจากประเทศได้เนื่องจากมีปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมาย จึงไม่สามารถควบคุมการค้าประเวณีได้ ปัจจัยหลักที่ไม่สามารถควบคุมได้จาก เป็นเรื่องของผู้บังคับใช้กฎหมาย คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีปัญหาที่ต้องพิจารณา คือ ณ ปัจจุบัน ถือว่าการค้าประเวณีนั้นได้แพร่หลายทั่วทุกจังหวัดหรือทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการค้าประเวณีแบบแอบแฝง เช่น สถานบริการอาบอบนวด ร้านคาราโอเกะ เป็นต้น หรือจะเป็นการค้าประเวณีโดยตรงที่ไม่ผ่านสถานบริการ เช่น การยินเพื่อรอรับให้บริการข้างถนน หรือจุดใดจุดหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้กันว่าการค้าประเวณีมาตรการของรัฐในการกำจัดการค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆ เหล่านี้คือ จะส่งเจ้าหน้าที่คอยกำกับดูแลและตรวจสอบ ไม่ให้มีการค้าประเวณีเกิดขึ้น แต่ด้วยสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ส่งเสริมให้มีการค้าประเวณี ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการเรียกรับเงินจากผู้ประกอบการหรือตัวของโสเภณีเอง เพราะเนื่องจากการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายตัวเจ้าของสถานบริการหรือแม้แต่วตัวของโสเภณีเองก็ต้องยอมให้เจ้าหน้าที่เรียกรับเงินหรือสิ่งของต่างๆ เพื่อเป็นการแลกที่จะได้ประกอบการค้าประเวณีต่อไป หากขัดขึ้นหรือไม่ให้ตามที่ถูกร้องขอจะทำให้ไม่สามารถประกอบการค้าประเวณีต่อไปได้ นี่จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่เห็นควรให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย เพราะหากยังผิดกฎหมายต่อไป และยังไม่สามารถควบคุมได้นั้น ผลประโยชน์อาจตกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจเรียก ขอ ขอรับ ทรัพย์สิน หรือ เงินทอง หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ค้าประเวณีได้ และจะทำให้ผู้ค้าประเวณีถูกเอาเปรียบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจนได้รับความเดือดร้อนได้ หากการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายแล้ว รัฐอาจกำหนดหลักเกณฑ์ในการเรียกค่าตอบแทนจากผู้ประกอบการค้าประเวณีในรูปแบบของการจัดเก็บภาษีรายปี เพื่อที่รัฐจะได้นำเงินเหล่านี้ไปพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ และยังเป็นการป้องกันไม่ให้ผลประโยชน์จากการจัดเก็บเงินหรืออย่างอื่นตกแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยมิชอบอีกด้วย

4. ปัญหาอาชญากรรมและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

การที่การค้าประเวณียังเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอยู่ในประเทศไทยนั้น ย่อมแสดงว่าโสเภณีซึ่งเป็นคนไทยยังไม่สามารถได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายได้อย่างเต็มที่จากการประกอบอาชีพการค้าประเวณีนั้น ในทุกๆวันโสเภณีต้องทำงานต้องเจอลูกค้าหรือผู้ใช้บริการที่มากหน้าหลายตาต่างอุปนิสัย วันละหลายๆคน ความเสี่ยงที่เกิดจากอันตรายในการเจอผู้คนมากไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงในเรื่องอาชญากรรม เช่นการชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือความอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย

หรือถูกฆ่าจนเสียชีวิตเหล่านี้ถือเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น หากเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น โสเภณีก็จำใจต้องรับสภาพที่เกิดขึ้นไป เนื่องจากไม่สามารถที่จะไปแจ้งความหรือร้องทุกข์ตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมได้ เพราะหากไปดำเนินการดังกล่าวแล้ว ฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็จะล่วงรู้ถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านั้น คือ ปัญหาเกิดจากที่ตนเองค้าประเวณี แทนที่ผู้กระทำความผิดจะถูกดำเนินคดีกลับกลายเป็นโสเภณีเอง ต้องถูกจับกุมเนื่องจากตนเองประกอบอาชีพที่ไม่ถูกกฎหมาย ด้วยเหตุนี้จึงควรให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายโดยก็ต้องการควบคุมและดูแลโสเภณีอย่างถูกต้องและเป็นธรรมให้สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ตั้งผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ไม่ต้องคอยหลบซ่อนในการทำงานหรือการดำรงชีวิตประจำวัน

สรุปและอภิปรายผล (Discussion)

การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีในประเทศไทยด้วยความสมัครใจยังถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ผู้ค้าประเวณีไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ถูกดูถูกเหยียดหยามแต่ในสังคมโลกส่วนใหญ่กลับมองว่า การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคมและเป็นเสรีภาพในการประกอบอาชีพ การค้าประเวณีในหลายประเทศจึงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง บุคคลสามารถประกอบธุรกิจการค้าประเวณีได้อย่างเปิดเผย มีสถานการค้าประเวณีขนาดใหญ่ได้มาตรฐานอยู่มากมายตามเมืองต่างๆ มีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย มีการตรวจสอบสุขภาพและดูแลมาตรฐานการดำเนินชีวิต จึงทำให้รัฐบาลสามารถควบคุมธุรกิจการค้าประเวณีได้ อันส่งผลให้ลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ เช่น การข่มขืนกระทำชำเราและอนาจารได้ การออกกฎหมายให้ทำธุรกิจค้าประเวณีโดยถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้รัฐบาลสามารถทราบจำนวนผู้ค้าประเวณี ทำให้สถานภาพของผู้ค้าประเวณีดีขึ้นอย่างชัดเจนผู้ค้าประเวณีจะได้รับความคุ้มครองทั้งทางด้านค่าตอบแทนจากผู้ให้บริการ ความปลอดภัยในการติดต่อได้รับการตรวจสอบสุขภาพและรักษาพยาบาลในกรณีที่มีการติดต่อจากการค้าประเวณี

ในขณะที่สังคมไทย การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจยังไม่เป็นที่ยอมรับเป็นเหตุให้ผู้ค้าประเวณีต้องถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบธุรกิจค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการการค้าประเวณีโดยไม่สามารถต่อสู้ป้องกันตนได้ เนื่องจากการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ถ้าถูกจับโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐพวกเขาก็จะขาดรายได้ จึงต้องยินยอมให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ นอกจากนี้ผู้ประกอบธุรกิจค้าประเวณียังใช้โอกาสในการที่กฎหมายบัญญัติให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายเอาเปรียบค่าแรงของผู้ค้าประเวณี และบางครั้งถึงขั้นที่ผู้ค้าประเวณีถูกทำร้ายร่างกาย และเนื่องจากผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้และการศึกษาน้อย หากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ให้บริการเอาเปรียบหรือทำร้ายร่างกาย

ผู้ค้าประเวณีก็ไม่กล้าไปแจ้งความเพราะคิดว่าตนเองประกอบอาชีพไม่ถูกกฎหมาย คดีเหล่านี้จึงเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมน้อยมาก

นอกจากนี้การที่กฎหมายบัญญัติให้การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นความผิด ยังเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าพนักงานของรัฐแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากธุรกิจการค้าประเวณี เรียกเงินเรียกทองจากผู้ค้าประเวณี ทำให้กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีขาดการบังคับใช้ การค้าประเวณีจึงยังมีอยู่ในสังคมไทย โดยกระทำในลักษณะที่ไม่เปิดเผย ซึ่งผลกระทบจากการค้าประเวณีมีหลายประการ ได้แก่

1. ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อาจเกิดขึ้นได้เพราะ ผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีบางรายไม่สวมถุงยางอนามัย
2. ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเอารัดเอาเปรียบค่าแรงของผู้ค้าประเวณี
3. การค้าประเวณีอาจเชื่อมโยงกับอาชญากรรมอื่นๆ เช่น แหล่งมั่วสุมของยาเสพติดการเกิดขึ้นของกลุ่มผู้มีอิทธิพลหรือมาเฟีย การพนัน เป็นต้น
4. อาชญากรรม เช่น ผู้ค้าประเวณีถูกฆ่า หรือทำร้ายร่างกาย เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้ค้าประเวณีเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้เพราะการศึกษาน้อย หากผู้ใช้บริการทำร้ายร่างกายผู้ค้าประเวณีคดีเหล่านี้จึงเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมน้อย เพราะผู้ค้าประเวณีคิดว่าตนเองประกอบอาชีพไม่ถูกกฎหมายจึงไม่กล้าแจ้งความ
5. ก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ เช่น ปัจจุบันมีนักศึกษา ค้าประเวณีจำนวนมากขึ้นเป็นต้น
6. การฟอกเงิน เนื่องจากการค้าประเวณีผิดกฎหมาย ธุรกิจ การค้าประเวณีจึงต้องฟอกเงินเหมือนกรณีหวยใต้ดิน
7. เจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากธุรกิจ การค้าประเวณีที่ผิดกฎหมาย ทำให้กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีขาดการบังคับใช้
8. ขัดต่อศีลธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย

จากการศึกษาผู้ศึกษาเห็นว่า เมื่อไม่สามารถทำให้ธุรกิจการค้าประเวณีหมดไปจากประเทศไทย ก็ควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย แต่มีใช้ว่าจะปล่อยให้มีการประกอบธุรกิจการค้าประเวณีกันอย่างเสรีโดยปราศจากการควบคุม แต่จะต้องมีมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนมาควบคุมการประกอบธุรกิจการค้าประเวณี กล่าวคือ ควรนำระบบการจัดระเบียบการค้าประเวณี ซึ่งกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีต้องขออนุญาตและ

ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียนมาใช้ เหมือนพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ค้าประเวณี ค.ศ.2016 ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และควรกำหนดหลักเกณฑ์อื่นๆ ด้วย เช่น ผู้ค้าประเวณีต้องมีอายุมากกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ผู้ค้าประเวณีต้องตรวจสุขภาพตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ค้าประเวณีที่สิทธิใช้หนังสือรับรองนามแฝงผู้ประกอบการค้าประเวณีจะต้องไม่อนุญาตให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ให้บริการการค้าประเวณีในธุรกิจการค้าประเวณีของตน ผู้ใช้บริการของผู้ค้าประเวณีและผู้ค้าประเวณีต้องมีการใช้ถุงยางอนามัยในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ต้องมีการจำกัดเขตพื้นที่ในการจัดตั้งสถานการค้าประเวณี เป็นต้น

นอกจากนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลที่จะประกอบอาชีพค้าประเวณี พระราชบัญญัติซึ่งจะกำหนดขึ้นใหม่ต้องกำหนดห้ามมิให้มีการจดทะเบียน ผู้ค้าประเวณีให้แก่บุคคลซึ่งตั้งครรภ์ช่วง 6 สัปดาห์สุดท้ายก่อนคลอด หรือบุคคลที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และเห็นว่าต้องกำหนดห้ามมิให้มีการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีให้แก่ผู้วิกลจริตด้วย และควรใช้ระบบจัดระเบียบการค้าประเวณีโดยให้ผู้ค้าประเวณีต้องตรวจสุขภาพระยะเวลาในการตรวจสุขภาพนั้น มีความเห็นที่หลากหลาย เช่น ทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง หรือทุก 1 เดือน หรือทุก 3 เดือน หรือทุก 6 เดือน หรือทุก 1 ปี เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการตรวจสุขภาพของผู้ค้าประเวณีทั้งช่วงเวลาก่อน และหลังประกอบอาชีพค้าประเวณีด้วย

นอกจากนี้เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของผู้ค้าประเวณีเอง พระราชบัญญัติซึ่งจะกำหนดขึ้นใหม่ต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอคำปรึกษา ด้านสุขภาพและการตรวจสุขภาพไว้ด้วย แต่สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านสุขภาพนั้น ควรจะเป็นเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านสุขภาพของโรงพยาบาลของรัฐหรือโรงพยาบาลเอกชน หรือคลินิกก็ได้

ทั้งนี้สำหรับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอคำปรึกษาด้านสุขภาพ และการตรวจสุขภาพนั้น ควรกำหนดว่าบุคคลที่ประสงค์จะทำงานเป็นผู้ค้าประเวณี ต้องขอคำปรึกษาด้านสุขภาพและการตรวจสุขภาพจากเจ้าหน้าที่ ที่ให้บริการด้านสุขภาพซึ่งให้คำปรึกษาด้านสุขภาพต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ชีวิตส่วนตัวของผู้ขอคำปรึกษา และควรรวมถึงประเด็นสำคัญ คือ เรื่องการป้องกันโรคการคุมกำเนิด การตั้งครรภ์ และความเสี่ยงในการใช้เครื่องมือแอลกอฮอล์และยาเสพติด

การกำหนดให้การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายนั้น ควรจะต้องเป็นการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น เพราะการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้น มิได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งจะต่างกับการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน และทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเสียหาย การกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นสามารถทำได้โดยถูกกฎหมาย จะก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น ผู้ค้าประเวณีได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ลดปัญหาอาชญากรรมประเภทข่มขืนหรืออนาจารได้ ปัญหาเกี่ยวกับการค้าประเวณีในรูปแบบนี้ ก็จะมีผลบังคับได้ตามกฎหมาย รัฐสามารถทราบจำนวนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณีที่ชัดเจน รัฐสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นมาควบคุมและตรวจสอบผู้ค้าประเวณีได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐได้ประโยชน์จากการเก็บภาษี เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ดี ในการกำหนดให้การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ก็ต้องกำหนดให้มีการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีด้วย เนื่องจากการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีจะก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น ทำให้รัฐสามารถทราบตัวตนและข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณี อันจะส่งผลให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมและคุ้มครองผู้ค้าประเวณีได้อย่างเหมาะสม เช่น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

นอกจากการกำหนดให้การค้าประเวณีด้วยความสมัครใจในกรณีติดต่อชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายแล้ว กรณีการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก็ควรจะมีการแก้ไขอัตราโทษให้สูงขึ้น ทั้งกำหนดให้ผู้ให้บริการของผู้ค้าประเวณีที่เข้าตกลงใช้บริการการค้าประเวณดังกล่าวมีความผิดตามกฎหมายด้วย และต้องมีการปรับทัศนคติของประชาชนทั่วไปและผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยชี้ให้เห็นว่าการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะเปิดเผยในที่สาธารณะเป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรงที่ต้องกำจัดให้หมดไปจากสังคมไทย

พระราชบัญญัติที่จะกำหนดขึ้นใหม่ควรใช้ระบบจัดระเบียบการค้าประเวณีโดยกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีต้องขออนุญาตหรือจดทะเบียนเพราะการกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีต้องขออนุญาตหรือจดทะเบียน จะทำให้รัฐบาลสามารถทราบจำนวนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณีที่ชัดเจนอันนำไปสู่การคุ้มครอง ควบคุมและตรวจสอบผู้ค้าประเวณีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสามารถแก้ไขปัญหาผู้ค้าประเวณีหลบเลี่ยงภาษีได้อีกด้วย

ประเทศไทยควรเลือกที่จะกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีต้องขออนุญาตหรือควรเลือกที่จะกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากการประกอบอาชีพค้าประเวณีของผู้ค้าประเวณี มิได้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของสังคมหรือความมั่นคงของประเทศ

แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่รัฐต้องให้การรับรองและคุ้มครอง ดังนั้นจึงไม่ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่อนุญาต โดยการกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีต้องขออนุญาต อันอาจทำให้เกิดการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจผูกพัน โดยกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีจดทะเบียน และถ้าผู้ค้าประเวณีไม่จดทะเบียนจะมีความผิดตามกฎหมายต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท

ส่วนการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีจะเป็นการสร้างภาระ จะเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและจะเป็นการตีตราผู้ค้าประเวณีหรือไม่ ผู้ศึกษาเห็นว่าอาชีพค้าประเวณีเป็นอาชีพที่สุจริตอย่างหนึ่ง ผู้ค้าประเวณีจึงไม่ต้องละอายที่จะประกอบอาชีพนี้และการจดทะเบียนผู้ค้าประเวณีจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้ค้าประเวณีเองและต่อสังคมส่วนรวม เช่น ผู้ค้าประเวณีจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและจะได้ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากบุคคลที่สาม ส่วนรัฐก็สามารถกำหนดมาตรการในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ เป็นต้น ดังนั้นผู้ค้าประเวณีจึงต้องจดทะเบียน

นอกจากนั้นประเด็นที่ว่า แม้กฎหมายจะกำหนดให้ผู้ค้าประเวณี ต้องจดทะเบียนแต่ในความเป็นจริงอาจจะมีผู้ค้าประเวณีจำนวนมากที่ไม่ยอมไปจดทะเบียน ผู้ศึกษาเห็นว่า ผู้ค้าประเวณีจะยินยอมที่จะจดทะเบียนหากรัฐได้กำหนดมาตรการ เช่น การรณรงค์และปรับทัศนคติของประชาชนในประเทศไทย โดยชี้ให้เห็นว่า การค้าประเวณีเป็นการประกอบอาชีพที่สุจริต เป็นเสรีภาพส่วนบุคคล การค้าประเวณีไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การค้าประเวณีไม่ได้ทำให้ราชอาณาจักรไทยเสียภาพลักษณ์และการค้าประเวณียังช่วยแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ เช่น ช่มชู้ อนาจาร ฯลฯ อีกด้วย

นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ค้าประเวณีเข้าใจเจตนารมณ์ในการจดทะเบียน รัฐต้องการที่จะทราบจำนวนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้าประเวณีที่ชัดเจนเพื่อคุ้มครองผู้ค้าประเวณีเองทั้งในด้านสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมาย ป้องกันการเอารัดเอาเปรียบจากบุคคลที่สามและป้องกันอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

พระราชบัญญัติปฏิรูปการค้าประเวณี พ.ศ.2563

1. การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งถูกกฎหมาย ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าประเวณีต้องขออนุญาต ผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เป็นต้น เนื่องจากการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งที่จำเป็นของสังคม และเป็นอาชีพสุจริต เพราะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมทางเพศได้ รัฐจึงควรให้เสรีภาพแก่บุคคลในการประกอบธุรกิจการค้าประเวณีหรือเป็นผู้ค้าประเวณีได้

2. ผู้เป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณีผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี ต้องขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตอำนาจนั้น

3. การติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นเป็นสิ่งถูกกฎหมาย โดยผู้ค้าประเวณีต้องจดทะเบียน เนื่องจากการจดทะเบียนจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ เพราะการติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้า ประเวณีโดยตนเอง ในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นมิได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนทั่วไปเป็นอาชีพสุจริต

4. ผู้ใดติดต่อหรือชักชวนเพื่อการค้าประเวณีโดยตนเองในลักษณะปิดบังซ่อนเร้นต้องจดทะเบียนต่อเจ้าหน้าที่ และการติดต่อหรือชักชวนนั้นต้องไม่กระหอบและไม่เป็นที่เดือดร้อนต่อสาธารณชน

5. ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

6. ผู้ประกอบธุรกิจตัวแทนเพื่อการค้าประเวณีไม่มีความผิดตามกฎหมายเว้นแต่เป็นการค้าประเวณีของเด็ก

7. ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิงใดซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

8. กำหนดให้มีการยึดเงินหรือทรัพย์สินจากการกระทำความผิดฐานข่มขืนใจให้ผู้อื่นกระทำการค้าประเวณี และความผิดฐานเป็นธุระจัดหาผู้ค้าประเวณีเด็ก ให้ตกเป็นของแผ่นดินด้วย

เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] อรวรรณ จันทร์ทอง. (2532). *ปัญหาความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี*. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [2] วันชัย ศรีนวลนัด. (2505). *ทัศนคติของตำรวจไทยต่อปัญหาโสเภณี*. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม.
- [3] พงษ์ธร ลำหาญ. (2536). *ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการอาบอบ นวด*. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [4] สุวัชร อุษณาวัฒน์. (2547). *กฎหมายและมาตรการคุ้มครองหญิงและเด็กจากธุรกิจบริการทางเพศ*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม.
- [5] ปรีชาวัชร เศรษฐภัทรไพศาล และพีรพจน์ ปิ่นทองดี. (2561). ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539. *วารสาร มจร. พุทธปัญญาปริทรรศน์* 3(2), 148 -155.
- [6] กิตติ เสริมบุตร. (2516). *รัฐกับการควบคุมการค้าประเวณี*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 16.
- [7] ชุมพล กาญจนะ. (2534). *การใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและแก้ไขปัญหานำเด็กมาเพื่อค้าประเวณี*. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [8] ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. (2544). *หลักกฎหมายอาญาภาคความผิด*. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.